

רשומות

ספר החוקים

2 באפריל 1964

423

כ' בניסן תשכ"ד

עמוד

76	חוק הניקוח וההגנה מפני שטפונות (תיקון מס' 4), תשכ"ד—1964 .
77	חוק לתיקון דיני הנוזיקין האזרחיים (הסבת נוקי גוף), תשכ"ד—1964 .
78	חוק לתיקון דיני העונשין (שימוש ברכב בלי רשות), תשכ"ד—1964 .
79	חוק לתיקון פקודת סדרי השלטון והמשפט (מס' 10), תשכ"ד—1964 .
	חוק הרשויות המקומיות (פטור חיילים, נפגעי מלחמה ושוטרים מארנונה) (תיקון), תשכ"ד—1964 .
80	חוק העברת סמכויות (ממונים על מחוזות וקציני מחוז), תשכ"ד—1964 .
82	חוק מס הכנסה (ניכוי הפרשי הצמדה), תשכ"ד—1964 .
84	חוק מס הכנסה (תוספת פחת על נכסים עסקיים), תשכ"ד—1964 .
86	חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 4), תשכ"ד—1964 .
87	חוק מילואה קליטה וחסכון חובה (הארכה), תשכ"ד—1964 .
90	חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות שוחד) (תיקון מס' 3), תשכ"ד—1964 .
91	חוק לתיקון חוק בתי המשפט (תיקון מס' 2), תשכ"ד—1964 .
92	חוק מס רכוש וקרן פיצויים (תיקון), תשכ"ד—1964 .

חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות (תיקון מס' 4), תשכ"ד-1964 *

1. אחרי סעיף 43 לחוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח-1957, יבוא:

"חוב בהוצאות ניקוז"

א.43. (א) רשות ניקוז, באישור שר החקלאות ובהסכמת שר הפנים, רשאית להחליט שההוצאות להקמת מפעל ניקוז, לשינויו או להחזקתו (להלן בסעיף זה - פעולות ניקוז) או ההוצאות המשוערות מראש לפעולות ניקוז יכוסו - כולן או מקצתן, לפי מכסות שתקבע בהחלטה - על ידי הרשויות המקומיות המיוצגות ברשות הניקוז ועל ידי בעלי השטחים שהם בתחום רשות הניקוז ואינם נכללים בתחום רשות מקומית.

(ב) אישור שר החקלאות והסכמת שר הפנים לא יינתנו אלא לאחר שגיבנה לרשויות המקומיות הבוגעות בדבר הזדמנות להביא את טענותיהן לפני השרים.

(ג) חלוקת נטל ההוצאות לפי מכסות כאמור תיעשה, ככל האפשר, בשים לב למידת ההנאה והתועלת שישנן לכל רשות מקומית ולבעלי השטחים כאמור בפעולת הניקוז ולמידה שבה נגרם הצורך בפעולת הניקוז על ידי מפעלים, מיחקנים ומבנים הנמצאים בתחומם.

(ד) רשות מקומית הרואה את עצמה נפגעת על ידי חלוקת נטל ההוצאות לפי סעיף זה, רשאית לערור על החלטת רשות הניקוז לפני בית הדין לעניני מים תוך שלושים יום לאחר שניתנה לה הודעה על החלטת רשות הניקוז; ההודעה על החלטה תפרט, בין השאר, את התאריכים של אישור שר החקלאות והסכמת שר הפנים.

גביית המכסות על ידי הרשות המקומית

א.43. (א) בתחומה של רשות מקומית שהוויבה בתשלום מכסה לפי החלטת רשות הניקוז כאמור בסעיף 43, לא תיגבה ארנונת ניקוז מיוחדת לכיסוי ההוצאות של פעולת הניקוז או ההוצאות המשוערות של פעולה זו, הכל לפי הענין; אולם רשאית הרשות המקומית להטיל, לכיסוי ההוצאות האמורות, היטל על בעלי המקרקעין שבתחום הרשות המקומית (להלן - היטל ניקוז).

(ב) היטל הניקוז יוטל לפי המבחנים שייקבעו בחוק עזר של הרשות המקומית והודעה על סכום ההיטל תינתן לחייבים בו במועד ובדרך שייקבעו באותו חוק עזר; חוק העזר טעון גם אישורו של שר החקלאות.

(ג) המבחנים ייקבעו במגמה שבעל מקרקעין שאינו נהנה מפעולת הניקוז או שמפעלו, מיתקניו או מבניו שעל המקרקעין אינם גורמים לפעולת הניקוז - לא יהא חייב בתשלום היטל הניקוז.

(ד) הרואה את עצמו נפגע על ידי הודעה לפי סעיף קטן (ב), רשאי לערור עליה לפני בית הדין לעניני מים תוך שלושים יום מיום המצאתה.

* נתקבל בכנסת ביום י' בניסן תשכ"ד (23 במרס 1964); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בוד"ח 570, תשכ"ג, עמ' 329.
1 ס"ח תשי"ח, עמ' 4; תשי"ט עמ' 188; תשי"ן, עמ' 10; תשכ"א, עמ' 90.

גביית המכסות
בשמותם שאינם
בלולים בתחום
רשות מקומית

(ה) היטל ניקוז ייגבה בדרך שגובים את ארנונת הרכוש המוטלת באותה רשות מקומית, והערר לפי סעיף זה אינו מעכב את הגבייה.
(ו) "בעל מקרקעין" – לענין סעיף זה, כמשמעותו בסעיף 36 (ד).
143. (א) החליטה רשות ניקוז על חלוקת ההוצאות לפי מכסות כאמור בסעיף 43א, רשאית היא להטיל ארנונת ניקוז לפי סעיף 36 (א) (1) בשטח שאינו כלול בתחום של רשות מקומית, לשם גביית המכסה שנקבעה לאותו שטח בהחלטת רשות הניקוז.
(ב) שר החקלאות ושר הסנים רשאים לקבוע בתקנות, למדינה כולה או לתחום של רשות ניקוז פלוגית, כי במקום הארנונות לפי סעיף קטן (א) ישלמו בעלי המקרקעין כמשמעותם בסעיף 36 (ד) בשטח שאינו כלול בתחום של רשות מקומית, היטלים לפי מבחנים שיקבעו השרים; על קביעת המבחנים יחולו הוראות סעיף 43ב.
(ג) בתקנות לפי סעיף קטן (ב) ייקבעו הוראות בדבר דרכי ההודעה שלרשות הניקוז על הטלת ההיטל, מועדה ותנאי הערר על ההיטל לפני בית הדין לעניני מיס."

משה דיין
שר החקלאות

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שור
נשיא המדינה

חוק לתיקון דיני הניזוקין האזרחיים (הטבת נזקי גוף), תשכ"ד-1964 *

1. לענין חוק זה –
"הטבת נזק" – הוצאות שהוצאו או שירות שניתן כדי לתקן נזק גוף, למנוע מניזוק החמתו של נזק או נזק נוסף או להקל מסבלו, לרבות תמיכה שניתנה לניזוק למחייתו ולמחיית בני ביתו שבצטרף לה עקב הנזק, וכן, אם מת הניזוק, תמיכה כאמור שניתנה לאדם הזכאי לפיצוי בשל כך מאת המזיק;
"נזק גוף" – לרבות מחלה, ליקוי גופני או שכלי, ומוות.
2. גרם אדם לזולתו נזק גוף, רשאי מי שהיטיב את הנזק להיפרע את הטבת הנזק מן המזיק עד כדי סכום שהמזיק היה חייב למוטב על פי כל דין בשל גרימת נזק הגוף אלמלא הוטב הנזק על ידי המיטיב.
3. נגרם נזק הגוף גם בשל רשלנותו התורמת של הניזוק, או שנגרם כולו בשל רשלנות הניזוק, רשאי המיטיב להיפרע מן המוטב את הטבת הנזק, מקצתה או כולה, לפי מידת רשלנותו של הניזוק.
4. לענין חוק זה אין נפקא מינה אם המיטיב פעל לפי חובה שבדין או שבהסכם או שפעל בהתנדבות; ואין נפקא מינה אם המיטיב הוא אגודה שיתופית שהמוטב אחד מחבריה; אלא שאם היה המיטיב תאגיד העוסק בעסקי ביטוח – למעט תאגיד המבטח את חבריו בלבד – ישעל לפי חוזה ביטוח עם הניזוק או המוטב, לא יהיה זכאי להיפרע לפי חוק זה, אולם אין בהוראה זו כדי לגרוע מזכותו לפי חוק אחר.

* נתקבל בכנסת ביום י' בניסן תשכ"ד (29 במרס 1964); הצעת החוק דוברי הסבר פורסמו בה"ח 540, תשכ"ג, עמ' 120.

5. אין להיפרע לפי חוק זה אלא הוצאות. שכר שירות ודמי תמיכה סבירים; משכורת או שכר עבודה שמעביד מוסיף לשלם לעובדו בתקופה שהעובד אינו מסוגל לעבודה עקב נזק הגוף. רואים לענין זה כהוצאה סבירה, אלא שאין להיפרע יותר מן המשכורת או שכר העבודה שהיה העובד מקבל אילו היה מסוגל לעבודה; כן רואים כהוצאה סבירה את הכלכלה הניתנת, והשכר המשתלם, על ידי המדינה לחייל בתקופה שלא היה מסוגל לשירות.
6. היה המזיק מבוטח בשל חבותו למוטב, רשאי המיטיב להיפרע לפי חוק זה מן המבטח במידה שהמבטח אחראי כלפי המזיק.
7. לא יהא המיטיב זכאי לתבוע מן המזיק לפי חוק זה כל סכום מהטבת הנזק ששולם לו על ידי המוטב, והמוטב רשאי להיפרע אותו סכום מן המזיק.
8. אין חוק זה בא לגרוע מזכותו של מיטיב לתבוע את הטבת הנזק לפי עילה אחרת, ובלבד שלא יגבה לפי כל תביעותיו יותר מסכום הטבת הנזק.
9. בית משפט הדין בתביעה לפי חוק זה רשאי, לבקשת המיטיב, לקבל כראיה על אחריות לנזק ועל רשלנות חורמת כל קביעה לענין זה בפסק דין שניתן בתביעת פיצויים עקב אותו נזק ואין עליו ערעור עוד.
10. חוק זה חל גם על המדינה.

סכירתה של הטבת הנזק

זכות כלפי מבטח

זכותו של המוטב

שמירת תביעות אחרות

קביעת בית משפט כראיה

תחולה

דב יוסף
שר המשפטים

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

חוק לתיקון דיני העונשין (שימוש ברכב בלי רשות), תשכ"ד-1964 *

1. (א) המשתמש ברכב לנסיעה בלי נטילת רשות מבעל הרכב או ממי שהחזיק בו כדין, דינו - מאסר שלוש שנים.
- (ב) "רכב" לענין סעיף זה - רכב מנועי כמשמעותו בפקודת התעבורה; לרבות ספינה או סירה המונעים בכוח מיכני ועגלה הרחומה לבהמה.
2. בסעיף 25 (א) לפקודת התעבורה, לאחר פסקה (3) יבוא:
" (4) עבירות על החוק לתיקון דיני העונשין (שימוש ברכב בלי רשות), תשכ"ד-1964."

שימוש ברכב בלי רשות

תיקון פקודת התעבורה

דב יוסף
שר המשפטים

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

* נחקק בכנסת ביום 17 בניסן תשכ"ד (29 במרס 1964); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 590, תשכ"ד, עמ' 51.
1 דיני מדינת ישראל, כרך 7, עמ' 173.

חוק לתיקון פקודת סדרי השלטון והמשפט (מס' 10), תשכ"ד-1964 *

החלטת סעיף 16

1. במקום סעיף 16 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948, יבוא:

16. (א) שר המשפטים רשאי לפרסם ברשומות הצעת נוסח חדש של כל חוק - לרבות דבר-המלך-במועצה - שהיה קיים בארץ-ישראל ערב הקמת המדינה ואשר עודנו בר-תוקף במדינה; נוסח חדש יכיל את כל השינויים הגובעים מהקמת המדינה ורשויותיה וכל השינויים שחלו באותו חוק מכוח חקיקה לאחר הקמת המדינה.

"נוסח חדש ונוסח משולב"

(ב) הצעת נוסח חדש תבוא לפני ועדה מייצגת שתוקם על ידי שר המשפטים; הועדה תהיה של המישה, הם שופט שהמליץ עליו נשיא בית המשפט העליון, והוא יהיה יושב ראש, היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו, חבר לשכת עורכי הדין שהמליצה עליו הלשכה, משפטן שהמליצה עליו הפקולטה למשפטים באוניברסיטה העברית בירושלים, ואדם שהמליץ עליו השר הממונה על ביצוע החוק הנדון.

(ג) הועדה המייצגת תבדוק את הנוסח המוצע אם הוא נאמן בתכנון לחוק המקורי ומכיל את השינויים האמורים בסעיף קטן (א), תתקן בו את התיקונים הנראים לה מבחינה זו ותביא את הצעתה לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

(ד) שר המשפטים רשאי להציע לוועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת נוסח משולב של כל חוק שניתן במדינה, לרבות של נוסח חדש לפי סעיף זה; נוסח משולב יכיל את כל השינויים שחלו באותו חוק מכוח חקיקה.

(ה) בכל נוסח לפי סעיף זה מותר לחלק את הוראות החוק כל חלוקה אחרת, למזגן, להכתירן בכותרות ולשנות מקומן, לצרף חוקים שונים בנושא אחד לחוק אחד, לשנות שמו של חוק ושל חטיבה שבו, להאחד ניבים, לתקן תחביר ולהביא כל שיפור שבצורה בלבד - כל עוד אין בכל אלה שינוי תוכן - ולתקן טעויות סופר.

(ו) ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת תדון בהצעות שהובאו לפניו לפי סעיף זה, תקבע כל נוסח חדש וכל נוסח משולב, והם יפורסמו ברשומות בחתימת שר המשפטים תוך המועד שקבעה הועדה.

(ז) משנתפרסם נוסח כאמור בסעיף קטן (ו) יהיה הוא, מיום הפרסום ואילך או מיום שקבעה הועדה, החוק המחייב, ולא יהיה עוד תוקף לכל נוסח אחר של אותו חוק, ולא תישמע טענה שהנוסח משנה מתכנו של החוק המקורי.

אישור נוסח קודם

2. נוסח משולב שנתפרסם ברשומות לפני תחילת חוק זה יראוהו מיום פרסומו, כנוסח שנתפרסם לפי הוראות חוק זה.

ד ב יוסף
שר המשפטים

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום י' בניסן תשכ"ד (29 במרס 1964); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 578, תשכ"ג, עמ' 358.
1 ע"ר תש"ח, חטי' א' מס' 2, עמ' 1; ע"ר תש"ח, עמ' 11, עמ' 12, עמ' 21; ס"ח תש"ט, עמ' 2, עמ' 159; תשי"ב, עמ' 10; עמ' 134; עמ' 279; תשי"ד, עמ' 126.

חוק הרשויות המקומיות (פטור חיילים, נפגעי מלחמה ושוטרים מארנונה) תשכ"ד-1964 *

1. בסעיף 3 לחוק הרשויות המקומיות (פטור חיילים, נפגעי מלחמה ושוטרים מארנונה), תשי"ג-1953 (להלן - החוק העיקרי) -
 - (1) במקום ססקאות (4) ו-(5) יבוא:

"(4) נכה הזכאי לתגמולים לפי חוק גבי המלחמה בנאצים, תשי"ד-1954 - כל עוד הוא זכאי כאמור;

(5) מי שזכאי לתגמולים לפי חוק המשטרה (נכים ונספים), תשט"ז-1955 - כל עוד הוא זכאי כאמור;"
 - (2) אחרי פסקה (9) יבוא:

"(10) מי שזכאי לתגמולים לפי חוק שירות בתי הסוהר (נכים ונספים), תש"ך-1960 - כל עוד הוא זכאי כאמור;

(11) מי שמשרת כשומר, כמשמעותו בחוק חסינות בניני הכנסת, תשי"ב-1952 - כל עוד הוא משרת כאמור."
2. שום דבר בסעיף 1 לא יתפרש כאילו מי שזכאי לתגמולים לפי חוק שירות בתי הסוהר (נכים ונספים), תש"ך-1960, לא היה זכאי, לפני תחילתו של חוק זה, לפטור לפי החוק העיקרי.
3. אחרי סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא:

א6. מי שמחזיק בבנין או בחלק ממנו שאינם משמשים למגורים בלבד - לא יהיה זכאי לפי חוק זה בשנת כספים פלונית לפטור מארנונה על הגכס המוחזק כאמור, אלא אם באותה שנת כספים לא היה חייב בתשלום מקדמה למס הכנסה לפי הסעיפים 174 עד 181 לפקודת מס הכנסה⁶, ופקיד השומה יתן לו לפי בקשתו, תעודה על כך. היה חייב בתשלום המקדמה, אך נקבע בשומה כי אין הוא חייב במס הכנסה לשנת הכספים הגדולה, תחזיר לו הרשות המקומית את הסכום ששילם על אותו נכס כארנונה לאותה שנה."
4. תחילתו של חוק זה היא משנת הכספים 1964/65 ואילך.

לוי אשכול חיים משה שפירא
 ראש הממשלה שר הפנים
 שניאור זלמן שזר
 נשיא המדינה

* נחקל בכנסת ביום 17 בניסן תשכ"ד (23 במרס 1964); הצעת החוק ודברי הסבר פרסמו בהח' 591, תשכ"ד, עמ' 55.

1 ס"ח 123, תשי"ג, עמ' 62.	2 ס"ח 147, תשי"ד, עמ' 76.
3 ס"ח 180, תשט"ו, עמ' 74.	4 ס"ח 308, תשי"ך, עמ' 37.
5 ס"ח 94, תשי"ב, עמ' 140.	6 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

חוק העברת סמכויות (ממונים על מחוזות וקציני מחוז), תשכ"ד-1964 *

1. בכל מקום בחיקוק שמדובר בו ב"פקיד מחוז" קרי "קצין מחוז".
 2. הסמכויות והתפקידים שנתייחדו לממונה על המחוז או לקצין מחוז בפקודה מן המפורטות בתוספת יהיו מעתה נתונים לאדם שימנה לכך השר הממונה על ביצוע אותה פקודה
- * נחקל בכנסת ביום 17 בניסן תשכ"ד (23 במרס 1964); הצעת החוק ודברי הסבר פרסמו בהח' 575, תשכ"ד, עמ' 346.

מבין עובדי משרדו והוא יבוא במקומם לכל ענין שבפקודות אלה; אולם רשאי השר הממונה בהסכמת שר הפנים, לקבוע כי הסמכויות והתפקידים האמורים יהיו נתונים לממונה על המחוז.

העברת סמכויות
בפקודת
המסים (גביה)

3. (א) הסמכויות והתפקידים לממונה על המחוז או לקצין מחוז בפקודת המסים (גביה), יהיו נתונים לעובדי ציבור שיקבע שר האוצר, ובלבד שהסמכה לפי הפקודה האמורה לענין גבייתם של מסים, ארנונות וחשלושים אחרים שהוכרוזו כמס לענין הפקודה האמורה והמגיעים לעיריה או לרשות מקומית תיעשה לבקשת העיריה או הרשות ובהמלצת שר הפנים.

(ב) "עובד ציבור" — כמשמעותו בחוק לתיקון דיני עונשין (עובדי הציבור), תשי"ז—

1957.**

אצילת סמכויות
הממונה על המעור
לסגני בחיקוקים
מסויימים

4. סמכויות ותפקידים שנתייחדו לממונה על המחוז לפי כל חיקוק שלא פורט בתוספת יהיו מעתה נתונים גם לסגניו, במידה שיקבע זאת שר הפנים.

תשריר

5. שום דבר האמור בחוק זה אינו גורע מתקפה של כל פעולה שנעשתה לפני תחילתו של חוק זה והיתה כדין אילו היה חוק זה בתקפו אותה שעה.

תחילה

6. תחילתו של חוק זה כתום שלושים יום מיום פרסומו ברשומות.

תוספת

פקודת האגודות השיתופיות ¹	פקודת מורי הדרך ⁹
פקודת האריסים (הגנה) ²	פקודת מחלות בעלי חיים, 1945 ¹⁰
פקודת כריאות העם, 1940 ³	פקודת מסי ממשלה ומסי עיריה (פטורין), 1938 ¹¹
פקודת הדיג, 1937 ⁴	פקודת המסים (גביה) ¹²
פקודת המדידות ⁵	פקודת המשטרה ¹³
פקודת הרועים (מתן רשיונות) ⁶	פקודת הנשואין והגרושין (רישום) ¹⁴
פקודת השמדת ארבה ⁷	פקודת העדות הדתיות (המרה) ¹⁵
פקודת המכרות ⁸	פקודת הקרקעות (סידור זכות הקנין) ¹⁶

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
גשיא המדינה

** סי' השרון, עמ' 88.

1 חוקי אי"י כרך א', פרק כ"ד, עמ' 336.	9 חוקי אי"י כרך א', פרק ס"ו, עמ' 720.
2 חוקי אי"י כרך א', עמ' 476.	10 ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1452, עמ' 155.
3 ע"ר 1940, תוס' 1 מס' 1066, עמ' 191.	11 ע"ר 1938, תוס' 1 מס' 792, עמ' 27.
4 ע"ר 1937, תוס' 1 מס' 667, עמ' 137.	12 חוקי אי"י, כרך ב', פרק קל"ז, עמ' 1374.
5 חוקי אי"י, כרך ב', פרק קל"ז, עמ' 1368.	13 חוקי אי"י, כרך ב', פרק קי"ב, עמ' 1124.
6 ע"ר 1946, תוס' 1 מס' 1488, עמ' 129.	14 חוקי אי"י, כרך ב', פרק פ"ה, עמ' 876.
7 חוקי אי"י, כרך א', פרק פ"ה, עמ' 865.	15 חוקי אי"י, כרך ב', פרק קכ"ז, עמ' 1269.
8 חוקי אי"י, כרך א', פרק צ"ד, עמ' 903.	16 חוקי אי"י, כרך ב', פרק פ"י, עמ' 829.

חוק מס הכנסה (ניכוי הפרשי הצמדה), תשכ"ד-1964 *

הגדרות

1. בחוק זה -

"הלוואה" - הלוואה שנתיקומו בה כל אלה:

- (1) בתקבלה ביום הקובע או לפניו ונסרעה, כולה או מקצתה, לאחר אותו יום;
 - (2) משמשת למקבלה בהשגת הכנסה לפי סעיף 2 (1) לפקודת מס הכנסה (להלן - הפקודה) - בתעשייה, בתחבורה, בחקלאות ובכלל זה בתי אריזה של תוצרת חקלאית, בבניה או בבית מלון;
 - (3) נותן הלוואה אינו נמנה עם המפורטים בתוספת;
 - (4) הוכח להנחת דעתו של סקיד השומה שניתנה בתום לב;
- "הלוואה צמודה למטבע-חוץ" - הלוואה שבה הקרן צמודה לשער החליפין הרשמי, או שנתקבלה במטבע-חוץ באישור המפקח על מטבע-חוץ כמשמעותו בחקנות ההגנה (כספים), 1941², ושיש להחזירה במטבע-חוץ;
- "מדד יוקר המחיה" - כמשמעותו בחוק מילווה בטחון, תשי"ז-1956³;
- "היום הקובע" - יום ה' באדר א' תשכ"ב (9 בספרואר 1962);

"הפרשי הצמדה" -

- (1) סכום שנוסף לקרן הלוואה צמודה למטבע-חוץ עקב שינוי שחל בשער החליפין של אותו מטבע ביום הקובע;
 - (2) סכום שנוסף לקרן הלוואה צמודה למדד יוקר המחיה עקב עליית אותו מדד בתקופה שבין יום א' בשבט תשי"ט (1 בינואר 1959) ליום כ"ו בטבת תשכ"ה (31 בדצמבר 1964), ואותו סכום נפרע לאחר היום הקובע;
 - (3) סכום שנוסף לקרן הלוואה צמודה למדד אחר עקב עליית אותו מדד בתקופה שבין יום א' בשבט תשי"ט (1 בינואר 1959) ליום כ"ו בטבת תשכ"ה (31 בדצמבר 1964), ואותו סכום נפרע לאחר היום הקובע, אך לא יותר מהסכום שהיה מתווסף כאמור אילו היתה הלוואה צמודה למדד יוקר המחיה;
- "נכס עסקי" - כמשמעותו בחוק מס הכנסה (תוספת פחת על נכסים עסקיים), תשכ"ד-1964⁴;
- יתר המונחים כמשמעותם בפקודה.

ניכוי הפרשי הצמדה

2. (א) סכום הפרשי הצמדה ששילם נישום בשנת מס 1962 או בכל שנת מס שלאחריה ינוכה מהכנסתו החייבת לאותה שנת מס שבה שילם ולשלוש שנות המס שלאחריה, לכל שנה 25% מאותו סכום, ולענין זה יראו הפרשי הצמדה ששולמו בתקופה שבין יום ה' באדר א' תשכ"ב (9 בספרואר 1962) לבין כ"ה באדר ב' תשכ"ב (31 במרס 1962) כאילו שולמו בשנת המס 1962.

(ב) אם בשנת מס פלונית אי אפשר היה לנכות את הפרשי הצמדה שהותר לנכותם לפי סעיף קטן (א), יראו את הסכום שלא נוכה כהפסד לענין סעיף 28 לפקודה.

* נתקבל בכנסת ביום י' בניסן תשכ"ד (23 במרס 1964); הצעת החוק ודברי הסבר שורטטו בה' תשכ"ד, עמ' 36.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, תשכ"א, עמ' 120.

2 ט"ר 1941, חוק מס' 1138, עמ' 1380.

3 ס"ח 200, תשי"ז, עמ' 8.

4 ס"ח 423, תשכ"ד, עמ' 84.

הלוחאה צמדה
לרכישת נכס
עסקי

3. (א) נישום שקיבל הלוחאה לרכישת נכס עסקי ובשל אותה הלוחאה הוא עשוי להתחייב בתשלום הפרשי הצמדה, יהיה זכאי, לפי בחירתו, לניכוי לפי חוק זה בשל ההלוחאה האמורה, או לניכוי נוסף לפי חוק מס הכנסה (תוספת פחת על נכסים עסקיים), השכ"ד-1984, בשל אותו נכס.

(ב) רואים נישום כאילו קיבל הלוחאה לשם רכישת נכס עסקי, הכל כאמור בסעיף קטן (א), אם ביום הקובע היה לו נכס עסקי שעליו היה זכאי אותה שעה לניכוי פחת ההלוחאה נתקבלה תוך שנה לפני רכישתו או תוך שנה לאחר רכישתו של אותו נכס; הוא הדין אף אם נתקבלה הלוחאה כאמור במועד אחר, זולת אם הנישום הוכיח שהשתמש בהלוחאה למטרה שאיננה רכישת נכס עסקי.

רווחי הצמדה

4. סכום הניכוי שנישום זכאי לו לפי חוק זה בשל הפרשי הצמדה ששילם בשנת מס פלוגית יופחת בסכומים ששולמו לו באותה שנת מס כתוספת לחוב שחבו לו עקב שינוי בשער החליפין של המטבע, במדד יוקר המחיה או במדד האחר.

ניחול חשבונות

5. הניכוי לפי חוק זה לא יותר אלא אם ניהל הנישום ספרי חשבון נאותים.

תחלת הוראות
פקודת מס הכנסה

6. הוראות הפקודה יחולו על חוק זה כאילו היה חלק ממנה.

אי-תחולה

7. האמור בחוק זה לא יחול על הפרשי הצמדה שהם תוצאה או הכנסה לפי הפקודה.

ביצוע תקנות

8. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו ובכלל זה תקנות בדבר ראיות שעל הנישום להגיש לשם ביטוס תביעתו לניכוי הפרשי הצמדה לפי חוק זה.

תוספת

1. חברי-בני-אדם -

- (א) שהוא חברת מעטים כמשמעותה בסעיף 76 לפקודה;
 - (ב) שמקבל ההלוחאה הוא, במישרין או בעקיפין, אחד מבעלי השליטה בו כאמור בסעיף 76 לפקודה;
 - (ג) שיש לו, במישרין או בעקיפין, שליטה במקבל ההלוחאה;
 - (ד) שהוא שותף למקבל ההלוחאה.
2. יחיד שהוא קרובו של מקבל ההלוחאה או שותפו; ואם מקבל ההלוחאה הוא חברי-בני-אדם - קרוב לבעל השליטה בו; "קרוב" לענין זה - בן זוג לרבות אחיו וצאצאיו, וכן צאצא, הורה, הורה של הורה, לרבות בני זוגם, אחיהם וצאצאיהם.

פנחס ספיר
שר האוצר

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

חוק מס הכנסה (חוספת פחת על נכסים עסקיים), תשכ"ד-1964 *

<p>1. בחוק זה –
"נכס עסקי" –</p> <p>(1) מכונות, ציוד ובנין או חלק מהם, המשמשים לתעשייה, לתחבורה, לחק"לאות, לבניה או לבתי מלון, למעט רכב מנועי פרטי כמשמעותו בפקודת התעבורה;¹</p> <p>(2) בנין או חלק ממנו המשמש להשכרה וחוק הגנת הדייר, תשי"ד-1954, חל עליהם;</p> <p>(3) גטיעות.</p> <p>יתר המונחים – כמשמעותם בפקודת מס הכנסה² (להלן – הפקודה).</p> <p>2. נישום שבשנת המס 1962 היה זכאי לנכות פחת בעד נכס עסקי לפי סעיף 21 לפקודה, יהא זכאי לניכוי נוסף כמפורט בסעיפים 3, 4, 6 ו-7 לחוק זה לגבי הפחת שעוד מגיע לו מהמחצית השניה של שנת המס 1963 ואילך בשל אותו נכס עסקי, והכל בכפוף להוראות סעיף 3 לחוק מס הכנסה (ניכוי הפרשי הצמדה), תשכ"ד-1964.³</p> <p>3. (א) נרכש נכס עסקי על ידי הנישום או מטעמו בדולרים של ארצות הברית של אמריקה (להלן – דולרים), יהיה הניכוי הנוסף – הסכום שבו עודף הפחת שהיה זכאי לנכות בעד אותו נכס באותה שנה, אילו נקבע המחיר המקורי של הנכס בלירות לפי שער החליפין של 3 לירות לכל דולר ממחיר הרכישה, על הפחת שהוא זכאי לנכותו לפי הפקודה; ובלבד שאם נרכש הנכס לאחר יום ו' בתמוז תש"ך (1 ביולי 1960) אולם לפני יום ה' באדר א' תשכ"ב (9 בפברואר 1962) ושולם עליו מכס, יהיה הניכוי הנוסף 40% מסכום הפחת שהנישום זכאי לו לפי הפקודה.</p> <p>(ב) הוראות סעיף קטן (א) וסעיפים 4 ו-5 לא יחולו לגבי נכס שהנישום זכאי לקבל בעדו ניכוי נוסף על פי חוק מס הכנסה (חוספת פחת על נכסים עסקיים), תשי"ח-1958.⁴</p> <p>4. נרכש נכס עסקי על ידי הנישום – או מטעמו – במטבע-חוץ שאינו דולר, יראוהו לצורך חישוב הניכוי הנוסף כאילו נרכש בדולרים, ומחיר הרכישה יהושב כאמור בסעיף 3 לפי שער החליפין הממשי של אותו מטבע בדולר ביום הרכישה.</p> <p>5. לענין הסעיפים 3 ו-4, יראו כאילו נרכש נכס עסקי במטבע-חוץ, אם נרכש במישרין מהיבואן על פי היתר מאת רשות מוסמכת לפי תקנות ההגנה (כספים), 1941, כמחיר הנכס במטבע-חוץ יראו את המחיר ששילם היבואן בעדו, ובלבד שהנישום ימציא ראיה בדבר אותו מחיר.</p> <p>6. היה הנכס העסקי מכונות או ציוד ונרכש על ידי הנישום במטבע שהוא הילך חוקי בישראל, ייקבע הניכוי הנוסף לפי השנה בה רכש הנישום את הנכס, כדלקמן:</p> <p>(1) נרכש הנכס בתקופה שבין 1 באפריל 1953 לבין 31 במרס 1955 – יהיה הניכוי הנוסף 50% מסכום הפחת שהנישום זכאי לו לפי הפקודה;</p>	הגדרות זכות לניכוי חוספת פחת ניכוי נוסף אם הנכס נרכש בדולרים ניכוי נוסף אם הנכס נרכש במטבע-חוץ אחר רכישה בתנאים מיוחדים ברכישה במטבע-חוץ ניכוי נוסף אם המכונות והציוד נרכשו במטבע ישראל

* נתקבל בכנסת ביום ו' בניסן תשכ"ד (23 במרס 1964); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 567, תשכ"ד, עמ' 39.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש ד, תשכ"א, עמ' 178.

2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, תשכ"א, עמ' 120.

3 ס"ח 423, תשכ"ד, עמ' 82.

4 ס"ח 206, תשי"ח, עמ' 168.

(2) נרכש הנכס בתקופה שבין 1 באפריל 1955 לבין 31 במרס 1957 – יהיה הניכוי הנוסף $33\frac{1}{3}\%$ מסכום הפחת כאמור;

(3) נרכש הנכס בתקופה שבין 1 באפריל 1957 לבין 31 במרס 1960 – יהיה הניכוי הנוסף 20% מסכום הפחת כאמור;

(4) נרכש הנכס בתקופה שבין 1 באפריל 1960 לבין 31 במרס 1961 – יהיה הניכוי הנוסף 10% מסכום הפחת כאמור.

7. היה הנכס העסקי בנין, ייקבע הניכוי הנוסף על אף האמור בסעיפים 3 ו-4, לפי שנת גמר בנייתו או לפי שנת רכישתו – הכל לפי התאריך המאוחר יותר, כדלקמן:

(1) היו גמר הבניה או הרכישה בשנת 1940 או לפניה – יהיה הניכוי הנוסף 200% מסכום הפחת שהנישום זכאי לו לפי הפקודה;

(2) היו גמר הבניה או הרכישה בתקופה שבין תחילת שנת 1941 לבין סוף שנת 1949 – יהיה הניכוי הנוסף 150% מסכום הפחת כאמור;

(3) היו גמר הבניה או הרכישה בתקופה שבין תחילת שנת 1950 לבין סוף שנת 1951 – יהיה הניכוי הנוסף 90% מסכום הפחת כאמור;

(4) היו גמר הבניה או הרכישה בתקופה שבין תחילת שנת 1952 לבין סוף שנת 1955 – יהיה הניכוי הנוסף 45% מסכום הפחת כאמור;

(5) היו גמר הבניה או הרכישה בשנת 1956 – יהיה הניכוי הנוסף 30% מסכום הפחת כאמור;

(6) היו גמר הבניה או הרכישה בתקופה שבין תחילת שנת 1957 לבין סוף שנת 1959 – יהיה הניכוי הנוסף 20% מסכום הפחת כאמור.

8. לצורך חישוב ריווח הון, לפי סעיפים 27 או 88–105 לפקודה, ממכירת נכס עסקי שהותר עליו ניכוי גוסף לפי חוק זה, יראו את סכום הניכוי הנוסף כאילו הוא תמורה נוספת שנתקבלה ממכירת הנכס; ובלבד שסכום המס לא יעלה על 50% מסכום ריווח ההון אילו לא היו רואים את הניכוי הנוסף כתמורה נוספת שנתקבלה ממכירת הנכס.

9. הנוראות הפקודה יחולו על הניכוי הנוסף כאילו חוק זה היה חלק מהפקודה.

10. ניכוי לפי סעיף 2 לא יותר אלא אם ניהל הנישום ספרי חשבון נאותים.

11. שר האוצר ממונה על ביצועו של חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, ובכלל זה הראיות שעל הנישום להגיש לשם ביסוס חביעתו לניכוי גוסף לפי חוק זה.

פנחס ספיר
שר האוצר

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 4), תשכ"ד-1964

תוספת שמישים
2235-2235ה

1. אחרי סעיף 235 לפקודת מס הכנסה, יבוא:

2235א. לענין הסעיפים 2235ב-2235ג -

י"ר שנות

"סוד מקצועי" - חילופי דברים בין לקוח לבין עורך-דין שיש להם קשר ענייני לשירות המקצועי שניתן על ידי עורך-הדין ללקוח. בין שהדבר רים נאמרו בעל-פה ובין שהועלו על הכתב, לרבות רשימות שערך עורך-הדין לשימושו הוא, ובלבד שיש להם קשר ענייני לשירות המקצועי כאמור;

"מסמך חסוי" - מסמך שיש בו סוד מקצועי;

"בית משפט" - בית המשפט המחוזי שבתחום שיפוטו נמצא משרדו של עורך-הדין הטוען טענת חסיון;

"שופט" - הנשיא או הנשיא התורן של בית משפט.

2235ב. על אף האמור בחוק לשכת עורכי-הדין, תשכ"א-1961, חייב עורך-דין, אם נדרש לכך על ידי פקיד שומה, למסור לו כל מסמך שבר-שותו ולאפשר לו לבדוק ולהפוס כל מסמך כאמור וכן להרשות לו לעשות כל פעולה אחרת בקשר למסמך כאמור, הכל על פי הסמכויות הנתונות לו לפי פקודה זו. אך אין עורך-דין חייב לעשות כן אם הוא טוען שהמסמך חסוי.

סמכות לדרוש
מסמכים מעורך
דין

2235ג. (א) טוען עורך-דין כי המסמך המבוקש על ידי פקיד השומה הוא חסוי, יקה פקיד השומה את המסמך ובלי לעיין בו ישימוגו מיד בחבילה כנוכחותו של עורך הדין, יסגרה, ירשום עליה את שם הלקוח שאליו מתייחס המסמך, יחתום עליה וימסור אותה לידי ביה המשפט; היתה טענת חסיון לגבי מספר מסמכים המתייחסים לאותו לקוח, ישים כולם בחבילה אחת. עורך-הדין רשאי, אם ירצה בכך, לחתום אף הוא על החבילה וכן להחלוות אל פקיד השומה כמסירת החבילה לבית המשפט.

טענת חסיון

"חבילה" לענין זה - מעטפה או כלי קיבול אחר.

(ב) אם מטעם כל שהוא היה זה מן הנמנע למסור את החבילה לבית המשפט, ימסרנה פקיד השומה לידי שופט וזה ימסרנה לבית המשפט. "שופט" לענין זה - לרבות שופט בית המשפט המחוזי ושופט שלום.

(ג) לא יאוחר משבעה ימים שלאחר התאריך שבו נלקח מסמך כאמור בסעיף קטן (א), רשאי הלקוח או עורך-הדין שממנו נלקח המסמך, לפנות אל בית המשפט בבקשה להחליט ולהודיע אם המסמך הוא חסוי.

2235ד. (א) שופט שבמחוז שיפוטו נתקבלה בקשה כאמור בסעיף 2235ג (ג), ידון בבקשה ויבדוק את המסמך לא יאוחר משבעה ימים שלאחר התאריך שבה נתקבלה הבקשה; השופט ישמע את עורך-הדין והוא רשאי לשמוע גם את פקיד השומה מבלי שיראה לו את המסמך או שיגלה לו את תכנו.

החלטת בית
המשפט

נתקבל בכנסת ביום 17 בניסן תשכ"ד (23 במרס 1964); הצעת החוק נדברה בסדר פרסמו ביום 28.11.63 תשכ"ד.

עמ' 66.

1 דיני מדינת ישראל, גוסס חודש 6, תשכ"א, עמ' 120.

2 ס"ח 347, תשכ"א, עמ' 178.

- (ב) החליט השופט שהמסמך חסוי, יחזירו לעורך-הדין שממנו נלקח; החליט שאיגו חסוי, ימסור אותו לפקיד השומה.
- (ג) החליט השופט שהמסמך הוא חסוי בחלקו, יורה למסור לפקיד השומה העתק החלק שאינו חסוי מאושר על ידיו; העתק כאמור שנמסר לפקיד השומה יתקבל כראיה בכל הליך משפטי, כאילו היה המקור.
- (ד) לא קיבל בית המשפט בקשה כאמור בסעיף 235ג(ג) לגבי מסמך שבתכילה שנמסרה לו, יראה את המסמך שלגביו לא הוגשה בקשה כאמור, כבלתי חסוי והוא ימסר לפקיד השומה.
- (ה) הדיון בבקשה לפי סעיף זה יהיה בדלתיים סגורות והחלטת השופט תהיה סופית.

פנחס ספיר
שר האוצר

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שור
נשיא המדינה

חוק מילווה קליטה וחסכון חובה (הארכה), תשכ"ד-1964 *

תורות

1. בחוק זה -

- (1) "המס הקובע" - המס שאדם חייב בו לשנת מס, לדבות המס על ריווח הון, אך למעט -
- (א) מס על הכנסה שלגביה ניתנה הנחה ממס לפי סעיפים 11 ו-13 לחוק לעידוד השקעות הון, תשי"א-1950, והסעיפים 46, 47 ו-50 לחוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט-1959;
- (ב) מס על הכנסה מריבית או מדיבידנד שלגביה ניתנה הנחה לפי כל דין;
- (ג) מס שתושב-הרוץ חייב בו על הכנסתו מחמקורות המפורשים בפס"ק ארת (4) ו-(5) לסעיף 2 לפקודת מס הכנסה (להלן - הפקודה);
- אלא שלגבי חידו הפטור מהגשת דו"ח על פי צו לפי סעיף 134 לפקודה, יראו את סכום המס שנוכה מחכמתו לפי סעיף 164 לפקודה, כמס הקובע, כל עוד לא נקבע סכום אחר בשומה שנערכה על פי בקשה שהגיש עד יום ל' בסיון תשכ"ה (30 ביוני 1965) לגבי שנת המס 1964, ועד ליום י"ב בתמוז תשכ"ז (30 ביוני 1966) לגבי שנת המס 1965;
- (2) "קיבוץ" - כמשמעותו בסעיף 54 לפקודה, לרבות מושב שיתופי או אגודה שיתופית אחרת בהתיישבות חקלאית שהנציב הורה בהתאם לסעיף 61 לפקודה שהוראות סימן א' של הפרק השני לחלק ד' לפקודה יופעלו לגבי שומתן;
- (3) יתר המונחים כמשמעותם בפקודה.

* נתקבל בכנסת ביום י' בניסן תשכ"ד (23 במרס 1964); הצעת החוק ודברי הסבר שורטמו בה"ח 894, תשכ"ד, עמ' 72.

1 ס"ח 41, תשי"א, עמ' 129.

2 ס"ח 293, תשי"ט, עמ' 234.

3 דברי מדינת ישראל, גופת חדש, תשכ"ה, עמ' 120.

2. אדם יחיד חייב למדינה במילווה קליטה והסכון חובה (להלן - המילווה) לשנות המס 1964 ו-1965, בשיעורים הבאים מהמס הקובע לאותן שנות מס:

(1) יחיד - 18%, אולם אם המס הקובע שלו לשנה משנות המס האמורות הוא 249 לירות יפחת המילווה שהוא חייב בו לאותה שנת מס ב-10 לירות ואם המס הקובע כאמור הוא 250 לירות, יפחת המילווה שהוא חייב בו כאמור לאותה שנת מס ב-5 לירות;

(2) יחיד שהמס הקובע שהוא חייב בו לשנה משנות המס האמורות אינו עולה על 248 לירות - 12% לאותה שנת מס;

(3) חבר בני-אדם - למעט קיבוץ - 12%;

(4) קיבוץ - 18%; אולם -

(א) אם המס הקובע של כל יחידת משק שהוא מתחייב בשלה לשנה משנות המס האמורות אינו עולה על 248 לירות, יהיה חייב במילווה לגבי כל יחידת משק כאמור - 12% מהמס הקובע לאותה שנת מס;

(ב) אם המס הקובע לגבי יחידת משק שהוא מתחייב בשלה לשנה משנות המס האמורות הוא 249 לירות, יפחת המילווה בשל אותה יחידה לאותה שנת מס ב-10 לירות ואם המס הקובע כאמור לגבי יחידת משק שהוא מתחייב בשלה הוא 250 לירות, יפחת המילווה בשל אותה יחידה כאמור לאותה שנת מס ב-5 לירות.

3. יחיד שהמילווה שהוא חייב בו לשנת המס 1964 או לשנת המס 1965 אינו עולה על 20 לירות, יהא פטור ממילווה באותה שנת מס, ובלבד שאיש ואשה שהמס על הכנסתם מחושב בנפרד לפי סעיף 66 לסקודה לא יהיו פטורים כאמור, אלא אם המילווה ששניהם יחד חייבים בו כאמור אינו עולה על 20 לירות; קיבוץ לא יתחייב במילווה לשנת המס 1964 או לשנת המס 1965 בשל יחידת משק שהמילווה שהוא מתחייב בשלה אינו עולה באותה שנה על 20 לירות.

פטור

4. (א) המילווה ישא ריבית בשיעור של 4% לשנה -

(1) החל מיום כ"ח באדר ב' תשכ"ה (1 באפריל 1965) על המילווה שאדם חייב בו לשנת המס 1964 והוא שילם כדין את המקדמות על חשבון אותו מילווה או שאותן המקדמות נוכו מהכנסתו כמפורט בסעיף 8, והחל מיום י"א בניסן תשכ"ו (1 באפריל 1966), לגבי מי שחייב במילווה כאמור אולם לא שילם כדין את המקדמות ולא נוכה מהכנסתו כאמור;

(2) החל מיום י"א בניסן תשכ"ו (1 באפריל 1966), על המילווה שאדם חייב בו לשנת המס 1965 והוא שילם כדין את המקדמות על חשבון אותו מילווה או שאותן המקדמות נוכו מהכנסתו כמפורט בסעיף 8, והחל מיום כ' באדר ב' תשכ"ז (1 באפריל 1967), לגבי מי שחייב במילווה כאמור אולם לא שילם כדין את המקדמות ולא נוכה מהכנסתו כאמור.

(ב) הריבית תהיה פטורה ממס.

המילווה ישא
ריבית

5. (א) בסעיף זה -

(1) "מדד יוקר המחיה" - כמשמעותו בחוק מילווה בטחון, תשי"ז-1956; 4

המילווה והריבית
צמודים

(2) "מדד יסודי":

(א) מדד יוקר המחיה שיתפרסם לדצמבר 1964 – לגבי מי שזכאי לריבית החל מיום כ"ח באדר ב' תשכ"ה (1 באפריל 1965);

(ב) מדד יוקר המחיה שיתפרסם לדצמבר 1965 – לגבי מי שזכאי לריבית החל מיום י"א בניסן תשכ"ו (1 באפריל 1966);

(ג) מדד יוקר המחיה שיתפרסם לדצמבר 1966 – לגבי מי שזכאי לריבית החל מיום כ' באדר ב' תשכ"ז (1 באפריל 1967).

(3) "מדד חדש" – המדד שיתפרסם לחודש דצמבר שלפני הגיע מועד פרעונו של חלק פלוני מהמילווה.

(ב) המילווה והריבית עליו יהיו צמודים למדד יוקר המחיה; התברר בעת פרעונו של חלק פלוני מהמילווה והריבית עליו כי המדד החדש עולה על המדד היסודי, ייפרע אותו חלק והריבית עליו כשהם מוגדלים באופן יחסי לשיעור העליה של המדד החדש.

פרעון המילווה

6 המילווה ייפרע על ידי המדינה בשבעה שיעורים שנתיים שווים יחד עם הריבית, ב-1 באפריל של כל שנה החל משנת 1970.

תעודת מילווה

7. (א) על סכום המילווה והריבית יינתנו תעודות מילווה.

(ב) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, יקבע בתקנות את ההוראות החתגאים שיהולו על התעודות, ובמיוחד אלה שיהולו על הוצאתן, סחירותן ופדיונן, וכן בדבר היתרות שסכומן קטן מהערך הנקוב הנמוך ביותר של תעודת המילווה.

מקדמות על חשבון המילווה

8. (א) החייב בתשלום מקדמות לפי סעיף 176 לפקודה – למעט קיבוץ – ישלם על חשבון המילווה לשנות המס 1964 ו-1965 15% מסך כל המקדמות שהוא חייב בהן לאותן שנות מס בשיעורים ובמועדים הקבועים בסעיף האמור לגבי כל שנת מס כאמור.

(ב) קיבוץ – החייב בתשלום מקדמות לפי סעיף 176 לפקודה, ישלם על חשבון המילווה לשנות המס 1964 ו-1965 22% מסך כל המקדמות שהוא חייב בהן לאותן שנות מס, אולם בשל יחידת משק שהמס שהוא חייב בשלה לשנה הקובעת לצורך תשלום המקדמות לשנה משנות המס 1964 ו-1965 אינו עולה על 248 לירות, ישלם על חשבון המילווה לאותה שנה 15% מסך המקדמות שהוא חייב בשל אותה יחידת משק, הכל בשיעורים ובמועדים הקבועים בסעיף 176 לפקודה, לגבי כל שנת מס כאמור.

(ג) החייב בתשלום מקדמות לפי סעיף 176 לפקודה, ישלם על חשבון המילווה לשנות המס 1964 ו-1965 22% מסך כל המקדמות שהוא חייב בהן לאותן שנות מס, ואם המס שהוא חייב בו לשנה הקובעת לצורך תשלום המקדמות לשנה משנות המס 1964 ו-1965 אינו עולה על 248 לירות, ישלם על חשבון המילווה לאותה שנה 15% מסך כל המקדמות כאמור, הכל בשיעורים ובמועדים הקבועים בסעיף 176 לפקודה, לגבי כל שנת מס כאמור.

(ד) כל אדם האחראי – לחדשים אפריל 1964 עד מרס 1966 – לתשלום הכנסת עבודה או הכנסה לפי סעיף 2 (4) או 2 (5) לפקודה, או הכנסה אחרת ששר האוצר קבעה בצו לענין סעיף 164 לפקודה, ינכה ממנה יחד עם המס שהוא חייב לנכות לפי סעיף 164 לפקודה, סכום נוסף על חשבון המילווה, באופן ובסכומים שייקבעו בתקנות.

9. במידה שלא נאמר אחרת בזה, יחולו הוראות הפקודה על המילווה כאילו היה חלק מהמס. תעלת הפקודה
10. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל דבר הנוגע לביצועו. ביצוע ותקנות

פנחס ספיר
שר האוצר

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות שוחד) (תיקון מס' 3), תשכ"ד-1964 *

1. בחוק לתיקון דיני העונשין (עבירות שוחד), תשי"ב-1952: (להלן - החוק), במקום סעיף 1 יבוא:

1. (א) עובד הציבור הלוקח שוחד בעד פעולה הקשורה בתפקידו, דינו - מאסר שבע שנים או מאסר שבע שנים עם קנס עשרת אלפים לירות.

(ב) בסעיף זה, "עובד הציבור" - כמשמעותו בחוק לתיקון דיני העונשין (עובדי הציבור), תשי"ז-1957.

2. סעיף 2 לחוק - בטל.

3. בסעיף 3 לחוק, במקום "בסעיפים 1 ו-2" יבוא "בסעיף 1".

4. בסעיף 4 לחוק, לאחר פסקה (ו) יבוא:

"(ז) אם נלקח על מנת לטוות מן השורה במילוי תפקידו או בעד פעולה שעובד הציבור היה חייב לעשותה על פי תפקידו."

5. בסעיף 6 לחוק, במקום סעיפים קטנים (א) ו-(ב) יבוא:

"(א) המקבל כסף, שוזה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת על מנת לתת שוחד לעובד הציבור כאמור בסעיף 1 - דינו כאילו היה לוקח שוחד; ואין נפקא מינה אם ניתנה בעד תיווכו תמורה, לו או לאחר, אם לא, ואם אמנם התכוון לתת שוחד או לאו.

(ב) המקבל כסף, שוזה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת על מנת שיביע, בעצמו או על ידי אחר, עובד הציבור כאמור בסעיף 1 למשוא פנים או להפליה - דינו כאילו היה לוקח שוחד."

דב יוסף
שר המשפטים

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

* נזקקל בכנסת ביום 17 בניסן תשכ"ד (23 במרס 1964); הצעת החוק ודברי הסבר פרסמו בה"ח 891, תשכ"ד, עמ' 54.
1 ס"ח תשי"ב, עמ' 126; תשי"ז, עמ' 88; תשכ"ג, עמ' 26.
2 ס"ח תשי"ז, עמ' 88.

חוק לתיקון חוק בתי המשפט (תיקון מס' 2), תשכ"ד-1964 *

1. בסעיף 8 לחוק בתי המשפט (תיקון מס' 2), תשכ"ד-1964¹, במקום "סעיף 4" יבוא "סעיף 3".

2. תחילתו של חוק זה היא ביום כ' באדר תשכ"ד (4 במרס 1964).

דב יוסף
שר המשפטים

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום י' בניסן תשכ"ד (23 במרס 1964); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 602, תשכ"ד, עמ' 104.
¹ ס"ח 420, תשכ"ד, עמ' 66.

חוק מס רכוש וקרן פיצויים (תיקון), תשכ"ד-1964 *

1. בסעיף 1 לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א-1961¹ (להלן - החוק העיקרי) -

- (1) בהגדרת "בנין", בסופה, יבוא "אך למעט מיתקן שהוא ציוד, אף אם ניתן לסווגו כבנין";
- (2) בהגדרת "בנין כפרי", בסופה, יבוא "ואם הוא באזור עירוני - יחד עם חלקת הקרקע שעליה הוא עומד";
- (3) בהגדרת "בנין מאגר", בסופה, יבוא "ואם הוא באזור עירוני - יחד עם חלקת הקרקע שעליה הוא עומד";
- (4) בהגדרת "בנין תעשייתי", בסופה, יבוא "למעט בנין כאמור של חבר בני אדם שהוא חקלאי ושל אגודה שיתופית להחיישבות חקלאית שכה לפחות שני שלישים מחבריה הם חקלאים - אם הבנין הוא לייצור או לשירותים למשק החקלאי בלבד של החבר או למשקים החקלאיים בלבד של חברי האגודה או לצרכים האישיים של חברי החבר או האגודה ובני ביתם";
- (5) בהגדרת "בעל" -

(א) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(א1) במקרקעין שפורסמה הודעה עליהם לפי סעיף 5 (1) לפקודת הקרקעות (רכישה לצרכי ציבור), 1943², ושר האוצר או מי שהורשה על ידיו לצורך סעיף 22 (2) לאותה פקודה, אינם זכאים לחזור בהם מרכישתם כאמור בסעיף 14 (1) לפקודה האמורה - המדינה, או מי שהורשה לכך - הכל לפי הענין.

* נתקבל בכנסת ביום י' בניסן תשכ"ד (23 במרס 1964); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 536, תשכ"ג, עמ' 70.

1 ס"ח 337, תשכ"א, עמ' 100.
2 ע"ד 1043, תרס"ו מס' 1305, עמ' 32.

במקרקעין שניתן לגביהם צו לפי סעיף 3 לפקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943, והשלטונות קנו חזקה במקרקעין בהתאם לסעיף 4 לפקודה האמורה – המדינה.”

- (ב) בפסקה (3) אחרי "בפסקאות (1) יבוא (א1)".
- (6) בהגדרת "מלאי חקלאי" בסופה, יבוא "וכן מלאי כאמור המצוי בידי – (1) חבר בני אדם שכל חבריו הם חקלאים והמלאי מיועד לשמש במשקים החקלאיים שלהם;
- (2) אגודה שיתופית להתיישבות חקלאית שבה לפחות שני שלישים מחבריה הם חקלאים והמלאי מיועד לשמש במשקים החקלאיים שלהם;
- (3) תאגיד שחבריו הם אגודות כאמור בפסקה (2), או שחבריו הם אגודות כאמור יחד עם חבר בני אדם שפסקה (1) חלה עליו, והמלאי מיועד לשמש במשקים החקלאיים של חברי האגודות ושל החבר;
- (7) בהגדרת "קרקע" אחרי "בנין עירוני" יבוא "בנין כפרי כאזור עירוני, בנין מאגר כאזור עירוני".

2. בסעיף 4 לחוק העיקרי, במקום הרישה יבוא:

"חקלאי שלמעלה מ-50% של סך כל הכנסתו ברוטו בשנה המס הקודמת היתה מכל הענפים האלה או מחלקם:

(1) לול, רפת, צאן, פלחה, ירקות, מטעי בעל;

(2) מדגה, סלק סוכר, כותנה, מספוא, וכלבד ששטחו של כל אחד מהם אינו עולה על 20 דונם, ובקיבוץ – 20 דונם לכל יחידת משק כמשמעותה בסעיף 57 לפקודת מס הכנסה;

(3) מטעי שלחין כששטח כלל מטעיו אלה אינו עולה על 15 דונם, ובקיבוץ – 15 דונם לכל יחידת משק כאמור;

ישלם על נכסיו החקלאיים ועל הנכסים המשמשים לו בחקלאות ועל בנין מגוריו שבתוך משקו החקלאי – מס רכוש בשיעור משווים כמפורט בזה."

3. בסעיף 5 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "המשמשים לו במשקו החקלאי" יבוא "המצויים בישוב הספר והמשמשים לו במשקו החקלאי וכן על בנין מגוריו שבישוב הספר";

(2) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) חבר בני אדם שבין חבריו ישנם ישובי ספר ישלם על נכסיו המצויים בישוב ספר והמשמשים לענפי החקלאות במשקים החקלאיים של חבריו, למעט מלאי חקלאי, שליש מהשיעורים האמורים בסעיף 3 על חלק יחסי מהנכסים האמורים, כיחס חלקם של ישובי הספר שבין חבריו לחלקם של כל חברי החבר ועל החלק הנותר ישלם לפי השיעורים החלים על מי שאינו ישוב ספר."

3 ע"ר 1943, ח"כ' 1, מס' 1305, עמ' 40.
1 דיני מדינת ישראל, גוסס חדש 6, עמ' 120.

(3) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) בעלי נכסים שחלים עליהם הסעיפים הקטנים (א) או (ב) או שניהם כאחד, לא ייהנו בשל אותם נכסים מן הפטור הניתן עליהם לפי חוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט-1959⁵, או חוק לעידוד השקעות הון, תשי"ז-1950⁶."

הוספת סעיף 5א

4. אחרי סעיף 5 לחוק העיקרי יבוא:

"המס על מלאי חקלאי, בנינים וציוד שבידי חבר בני אדם

5א. (א) מלאי חקלאי שבידי חבר בני אדם יראוהו לענין חישוב המס כאילו הוא מחולק בין חבריו בהתאם לחלקו של כל חבר באותו חבר בני אדם - והמס על כל חלק יהיה כשיעור המס שחייב בו החבר שאליו מתייחס אותו חלק.

(ב) בנינים וציוד של -

(1) חבר בני אדם שכל חבריו הם חקלאים והכנינים והציוד שלו משמשים לייצור או לשירותים למשקים החקלאיים בלבד של חבריו;

(2) חבר בני אדם שהוא אגודה שיתופית להתיישבות חקלאית ולפחות שני שלישים מחבריה הם חקלאים והכנינים והציוד משמשים לייצור, או לשירותים למשקים החקלאיים בלבד, של חבריה;

(3) תאגיד שחבריו הם אגודות כאמור בפסקה (2), או שחבריו הם אגודות כאמור, יחד עם חבר בני אדם שפסקה (1) חלה עליו -

יראום, לענין חישוב המס, כאילו הם מחולקים בין חברי החבר בהתאם לחלקו של כל חבר בו, והמס על כל חלק יהיה כשיעור המס שחייב בו אותו החבר.

(ג) מועצה מקומית שצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי"ח-1958⁷, חל עליה לא יראו כחברה בחבר בני אדם, לענין הקביעה אם מלאי הוא מלאי חקלאי ולענין סעיף זה וסעיף 16 (ב).

(ד) סעיף זה לא יחול על מלאי חקלאי שבידי קיבוץ כמשמעותו בסעיף 54 לפקודת מס הכנסה ועל מלאי חקלאי שבידי מושבים שיתופיים ואגודות שיתופיות אחרות להתיישבות חקלאית ששומתם נעשית בדרך הקבועה לגבי קיבוצים על פי הוראה של נציב מס הכנסה לפי סעיף 61 לפקודת מס הכנסה."

תיקון סעיף 6

5. בסעיף 6 (ב) לחוק העיקרי, אחרי "מהכנסת בעליהם" יבוא "בשנת המס הקודמת".

תיקון סעיף 7

6. בסעיף 7 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), ייקבעו דמי השכירות השנתיים הצפויים בעד בנינים חדשים לפי זה:

(1) בנינים חדשים ששטחם הכולל הוא למטה מ-82 מ"ר והם משמשים למגורי בעליהם וכן בנינים שחוק הגנת הדייר, תשי"ד-1954⁸, חל עליהם - בהתאם לדמי השכירות הצפויים לפי אותו חוק;

5 סי"ח תשי"ט, עמ' 234.
6 סי"ח תשי"ז, עמ' 129.
7 ק"ת תשי"ח, עמ' 1259.
8 סי"ח תשי"ד, עמ' 92.

(2) בנינים חדשים אחרים – כאילו שילמו בעדם דמי מפתח;
 (3) לענין סעיף קטן זה "בנין חדש" – בנין שבנייתו נגמרה
 לאחר יום י"ד בטבת תשי"ג (1 בינואר 1953), במשך 15 שנים;
 בבנין שהושכר – מיום השכרתו לראשונה ובבנין שלא
 הושכר – מיום גמר בנייתו, או תקופה ארוכה יותר, אם
 תיקבע בחוקים הדנים בהגנת הדייר בבנינים חדשים."

תיקון סעיף 10

7. בסעיף 10 לחוק העיקרי –

(1) במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) בבור תחמיץ ובבריכת מים שאינה מיועדת בעיקרה
 לשהיה, אם אינם מחוסנים בבטון כ-0.5 לירה;

(2) בפסקה (5) אחרי "ובריכת מים" יבוא "מחוסנת בבטון".

הוספת סעיף 10א

8. אחרי סעיף 10 לחוק העיקרי יבוא:

10א. שוויים של בנין מאגר באזור עירוני ושל בנין כפרי שבו, יהיה
 הסכום העשוי להחזיר לפי שומת המנהל באחד באפריל של שנת המס,
 כמכירתו יחד עם חלקת הקרקע שעליה הוא עומד, ממוכר ברצון לקונה
 ברצון.
 "שוויים של בנין
 מאגר ובנין כפרי
 באזור עירוני"

תיקון סעיף 13

9. בסעיף 13 לחוק העיקרי –

(1) במקום פסקאות (7) – (10) יבוא:

"(7) אדמות שלחין – 110;

(8) אדמות בעל – 20;

(9) מרעה טבעי – 10."

(2) פסקה (11) תסומן (10);

(3) פסקה (12) תסומן (11) ואחרי "שלא למטרות מסחר" יבוא "וכן קרקע
 שאינה ראויה לשימוש".

החלפת סעיף 14

10. במקום סעיף 14 לחוק העיקרי יבוא:

14. (א) שוויו של ציוד יהיה מחיר הרכישה לרכות מסים המוטלים על
 יבואו, ייצורו או מכירתו וכן תשלומי חובה אחרים – ואף אם טרם שולמו
 המסים האמורים ותשלומי החובה או טרם נמכר הציוד ואף אם ניתן על
 יבואו, ייצורו או מכירתו פטור המותר לפי הוראות התוספת לחוק המכס,
 הכלו ומס הקניה (ביטול פטור מיוחד), תשי"ז-1957⁹, ולרבות דמי הובלה,
 התקנה, הרצה והוצאות אחרות כיוצא באלה; ואם גרש ללא תמורה או
 ללא תמורה מלאה או בחליפין – שווי השוק בעת הרכישה, והכל לאחר
 גיכוי פחת בשיעור שייקבע בתקנות באישור ועדת הכספים של הכנסת,
 ובלבד שסכום הניכוי לא יעלה על 50% מהמחיר או מהשווי האמורים,
 הכל לפי הענין.

"הרצה" לענין זה – ההוצאות שהוצאו כדי להביא את הציוד לשימוש
 שלמענו נועד, למעט הוצאות בשל תקלות בלתי צפויות.

(ב) בציוד שחל עליו חוק מס הכנסה (תוספת פחת על נכסים
 עסקיים), תשי"ח-1958¹⁰, או חוק מס הכנסה (תוספת פחת על נכסים

⁹ ס"ח תשי"ז, עמ' 141.

¹⁰ ס"ח תשי"ח, עמ' 163.

עסקיים), תשכ"ד-1964¹¹, או שניהם כאחד - יוכפל מחיר הרכישה כאמור בסעיף קטן (א) בשיעור שנקבע באותו חוק לענין חישוב הניכוי הנוסף, ואם נקבע לענין זה סכום מסוים - יוגדל מחיר הרכישה כאמור בסעיף קטן (א) באותו סכום, ובלבד שבשני המקרים לא יוגדל מחיר הרכישה יותר מפי שלושה; ולענין זה אין גפקא מינה אם בעל הציוד בחר בניכוי הפרשי הצמדה לפי סעיף 3 לחוק מס הכנסה (ניכוי הפרשי הצמדה), תשכ"ד-1964¹², במקום ניכוי נוסף לפי חוק מס הכנסה (תוספת פחת על נכסים עסקיים), תשכ"ד-1964.

תיקון סעיף 15

11. במקום סעיף 15 (ה) (2) לחוק העיקרי יבוא:

"(2) מחיר הרכישה של מלאי לרבות המסים המוטלים על יבואו, ייצורו או מכירתו וכן תשלומי חובה אחרים - ואף אם טרם שולמו המסים האמורים ותשלומי החובה, או טרם נמכר המלאי ואף אם ניתן על יבואו, ייצורו או מכירתו פטור המותר לפי הוראות התוספת לחוק המכס, הבלו ומס הקניה (ביטול פטור מיוחד), תשי"ז-1957, ולרבות דמי הובלה והוצאות אחרות כיוצא באלה; ואם נרכש ללא תמורה או ללא תמורה מלאה או בחליפין - שווי השוק בעת הרכישה."

תיקון סעיף 16

12. בסעיף 16 לחוק העיקרי -

(1) בסעיף קטן (א), אחרי "והנכס משמש לו במשקו החקלאי" יבוא "וכן שוויו של בגין מגוריו שבישוב הספר";

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) שוויו של נכס, בישוב ספר, של חבר בני אדם שבין חבריו ישנם ישובי ספר שהנכס משמש לענפי החקלאות כמשקיים החקלאיים של חבריו יהיה: לגבי חלק יחסי מהנכס שהוא כיהס מספר ישובי הספר שבין חבריו לסך כל חבריו - כשווי שנקבע בסעיף קטן (א), ולגבי החלק הנותר - השווי שנקבע לנכס כזה שלא בישוב ספר."

(3) סעיף קטן (ב) יסומן (ג) ואחרי "שלא פורט בסעיף קטן (א)" יבוא "או (ב)".

הוספת סעיף 16א

13. אחרי סעיף 16 לחוק העיקרי יבוא:

16א. בהתחשב בשינויים בערכם של הנכסים רשאי שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לשנות את הכופלים המפורטים בסעיפים 8 ו-10 ואת השווי של הנכסים המפורטים בסעיף 13, ובלבד שלא יעשה כן יותר מאחת לחמש שנים."

תיקון סעיף 17

14. בסעיף 17 לחוק העיקרי, במקום הרישה יבוא:

"אדם שבתוך שנת המס נעשה בעל מקרקעין, וכן אדם שחדל להיות בעל מקרקעין והדבר לא נרשם בפנקסי המקרקעין, חייב תוך 45 יום מיום שנעשה בעל, או מיום שחדל - להצהיר על כך בכתב למנהל."

11 ס"ח 423, תשכ"ד, עמ' 84.
12 ס"ח 429, תשכ"ד, עמ' 82.

15. בסעיף 18 לחוק העיקרי –

- (1) בסעיף קטן (א), במקום פסקה (1) יבוא:
 “(1) לגבי מלאי – את רשימת המלאי שהיה לו במועד שנקבע לו לצורך חישוב השווי בסעיף 15, לפי סוגי המלאי ואת שווי של המלאי;”
- (2) בסעיף קטן (ב), במקום פסקה (1) יבוא:
 “(1) למסור למנהל בהצהרה בכתב את רשימת המלאי לפי סוגיו, ומחירו כאמור בסעיף 15 (ד).”
- (3) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
 “(ג) אדם שבתוך שנת המס נשאר ללא כל מלאי או שהציוד שבבעלותו חוסר, חייב תוך 60 יום מיום שחדל להיות בעל מלאי או מיום החיסור, למסור למנהל הצהרה בכתב שחדל להיות בעל מלאי, או את רשימת הציוד החסר, הכל לפי הענין.”

16. אחרי סעיף 18 לחוק העיקרי יבוא:

18. שר האוצר רשאי, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע כי סוגים מסויימים של בעלי מלאי, יהיו חייבים לנהל פנקסים, וכן רשאי הוא לקבוע כללים בדבר שיטת גיהול הפנקסים.”

17. בסעיף 19 (ב) (1) לחוק העיקרי, אחרי “20% לפחות” יבוא “או אם בשנתו המקרקעין על ידי הוספת בניה”.

18. בסעיף 20 לחוק העיקרי –

- (1) האמור בסעיף 20 יסומן כסעיף קטן (א), ובמקום “או מיום קבלת הודעת השומה אם מסר בעל הנכס הצהרה לפי סעיף 17” יבוא “ובאדם שנעשה בעל מקרקעין בתוך שנת מס פלוניית, ישולם המס לאותה שנה תוך 30 יום מיום קבלת ההודעה על סכום המס”;
- (2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
 “(ב) הודעה על סכום המס שניתנה לאדם שרכש את מקרקעיו מאדם שהיה פטור ממס ואשר לא ערר על שומה שנעשתה לו, יראו לענין השגה כאילו היא הודעת שומה.”

19. אחרי סעיף 21 לחוק העיקרי יבוא:

21. (א) בעל מלאי או ציוד החייב לפי סעיף 18 (א) בהגשת הצהרה עד 30 באפריל של שנת המס, ולא הגיש את ההצהרה במועד זה וכן בעל מלאי שנקבע לו מועד לחישוב שווי המלאי לפי סעיף 15 (ב) ו-(ג) – ישלם לא יאוחר מ-30 באפריל של שנת המס, על חשבון המס לאותה שנה מקדמה בסכום המס שחוייב בתשלומו בשנת המס הקודמת.
- (ב) בעל מלאי או ציוד שהשיג או ערער לפי סעיף 26 או 27 על הודעת שומה או על החלטת המנהל, המתייחסות לשנת המס הקודמת, ולא ניתנה החלטה בהשגתו או ערעורו או שלא חוייב בתשלום מס בשנת המס הקודמת, רשאי המנהל לקבוע לפי מיטב שיפוטו את המקדמת שתשולם על חשבון המס כאמור, והיא תשולם תוך 30 יום מיום שנמסרה הודעת המנהל בדבר המקדמה.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), בעל מלאי או ציוד שהשיג לפי סעיף 26 על מקדמה המגיעה ממנו, ישלם במועד הקבוע בסעיף קטן (ב) את סכום המקדמה שאינו שנוי במחלוקת, או מקדמה בסכום המס ששילם בשנת המס האחרונה שבה אין סכום המס המגיע ממנו נידון להשגה או לערעור, הכל לפי הסכום הגדול יותר.

(ד) לענין גבייתה ולענין הוראות הסעיפים 38 ו-54 (א) דין המקדמה כדין המס.

20. בסעיף 22 (א) לחוק העיקרי, אחרי "או 18" יבוא "או לא ניהל פנקסים שהוא חייב בניהולם לפי סעיף 18".

21. בסעיף 26 לחוק העיקרי –

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) הרואה עצמו מקופסא בהודעת שומה, או במקדמה המגיעה ממנו לפי סעיף 21א (ב), רשאי תוך 30 יום מיום שנמסרה לו ההודעה או מיום שבו חייב לשלם את המקדמה להשיג עליה לפני המנהל בכתב מנומק."

(2) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) נוכח המנהל שטעה בהחלטתו לפי סעיף קטן (ב) לרעת המשיג והמשיג לא ערער או לא ערר עליה, רשאי המנהל להקן את החלטתו, ועליו להודיע למשיג בכתב את החלטתו המתוקנת ונימוקיה."

(ד) משיג שלא מסר הצהרה שהוא חייב במסירתה לפי סעיף 17 או 18 או לא ניהל פנקסים שהוא חייב בניהולם לפי קביעת שר האוצר מכוח סעיף 18א, או לא שילם את המס או המקדמה שאינם שנויים במחלוקת, רשאי המנהל, על אף האמור בסעיף 25, לגבות ממנו את סכום המס שנקבע בהודעת השומה או שחוייב לשלם כמקדמה, ולאחר קביעה סופית של הסכום שהוא חייב בו, בבירור ההשגה, הערעור או הערר, יוטל עליו קנס של 10% מן הסכום שנקבע; נגבה ממנו סכום עודף על אלה – יוחזר לו העודף."

22. בסעיף 27 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), במקום "סעיף 26 (ב)" יבוא "סעיף 26".

23. בסעיף 34 לחוק העיקרי – סעיף קטן (ב) בטל והאות (א) תימחק.

24. בסעיף 36 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) שר האוצר יקבע בתקנות, באישור ועדת הכספים של הכנסת:

(1) את הזכאי לקבלת הפיצויים, ורשאי הוא להתנות את חילוק הפיצויים בשיקום הנזק;

(2) את שיעורי הפיצויים, ורשאי הוא לקבוע שיעורים שונים לכל סוג של נכסים, לכל סוג של ניזוקים ולכל סוג של נזקים, והכל בהתחשב עם היקף הנזק, תדירות הנזקים שפקדו את הניזוק ותדירות הנזקים שפקדו את האזור וגורמים אחרים;

(3) כללים לקביעת שחי הנזקים והגורמים שיוכאו בחשבון לחישוב שווי הנזק, ובנזקי בצורת רשאי הוא להתחשב בין השאר גם בגודל השטח הנזרע;

- (4) כללים למתן ערבות לזכאים לקבלת פיצויים;
 (5) כללים לביצוע תשלום הפיצויים לרבות קיזוז המס המגיע מבעל הנכס כנגד סכום הפיצויים;
 (6) כללים לתיאום בין תשלום הפיצויים לבין הכנסות קרן הפיצויים;
 (7) ועדות למיניהן, דרכי מינון, סמכויותיהן ודרכי הערעור;
 (8) כללים בדבר הנהלת קרן הפיצויים.

25. בסעיף 39 לחוק העיקרי, אחרי פסקה (4) יבוא:

תיקון סעיף 39

- "(5) בעל בית קברות בשל בית הקברות;
 (6) מוסד ציבורי שמטרתו היא דת, תרבות, היגוף, מדע, בריאות, סעד או ספורט, לגבי נכסיו המשמשים לאותה מטרה – ושאינ עמם הכנסה, או שכל ההכנסה מהם משמשת לאותה מטרה בלבד – וכן בעל קרקע או בנין של הקדש לצרכי היגוף שאין מנהלים אותו למטרות ריווח, או שפירותיו משמשים להחזקת בית ספר בלבד.

לענין זה "מוסד ציבורי" – חבר בני אדם של שבעה לפחות שרוב חבריו אינם קרובים זה לזה."

26. בסעיף 40 לחוק העיקרי –

תיקון סעיף 40

- (1) בסעיף קטן (א), במקום "אלף לירות" יבוא "אלפיים לירות";
 (2) בסעיף קטן (ב), במקום "אלף לירות" יבוא "אלפיים לירות" ובמקום "שלושת אלפים לירות" יבוא "ארבעת אלפים לירות".

27. אחרי סעיף 41 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיפים 41א ו-41ב

41א. נכה שרכבו היה פטור מתשלום 50% לפחות של המכס ומס הקניה בשל היותו מיועד לשימוש של נכה, וכן נכה אחר שהמדינה שילמה בעדו לפחות 50% מהמכס ומס הקניה החל על רכבו, יהיו פטורים מהמס החל על רכבם.

41ב. עולה שהוא בעליו של בנין ששטחו הכולל אינו עולה על 82 מ"ר, יהא פטור משני שלישים של המס החל על אותו בנין כל עוד הוא גר בו, אך לא יותר מאשר במשך חמש שנים מגמר בנייתו.
 "עולה" – אדם שקיבל תעודת עולה לפי חוק השבות, תשי"א-1950, במשך חמש שנים מיום עלייתו."

28. בסעיף 42 לחוק העיקרי, בסופו, יבוא:

תיקון סעיף 42

"לענין זה – יום הקמתו של המשק – בנקודת התיישבות חקלאית שכל מתיישביה עזבה ובמקומם באו מתיישבים חדשים – יום יישובה מחדש של נקודת ההתיישבות."

29. במקום סעיף 43 לחוק העיקרי יבוא:
החלפת סעיף 43
"הוראות מיוחדות 43. (א) לפי דרישתו של בעל בנין כפרי באזור חקלאי יראו את הבנין
לענין שיעורי המס ושווי הנכסים – כציוד.
לכנין כפרי
ולמכנה ארעי
(ב) לפי דרישתו של בעל מכנה ארעי המשמש רפת, דיר, לול,
אסם או מטרה אחרת כיוצא באלה, יראו את המכנה האמור, לענין שיעור
המס ושווי הנכסים – כבנין כפרי באזור חקלאי."

30. במקום סעיף 44 לחוק העיקרי יבוא:
החלפת סעיף 44
"בכסים חקלאיים
באזור עירוני
44. אדם ש-50% לפחות מהכנסתו ברוטו, כמשמעותה בסעיף 4, בשנת
המס הקודמת, היו מחקלאות באזור עירוני, יראה המנהל את הנכסים
המשמשים לו לחקלאות כנכסיו של חקלאי."

31. בסעיף 45 לחוק העיקרי –
תיקון סעיף 45
(1) סעיף קטן (א) – בטל;
(2) סעיף קטן (ב) יסומן (א) ואחרי פסקה (6) יבוא:
" (7) יהלומים המיועדים לייצוא";
(3) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
" (ב) שר האוצר רשאי, בצו, לפטור מתשלום המס, כולו או מקצתו,
כשל נכסים אלה:

- (1) ציוד מושכת למעלה משנתיים;
- (2) נכס שגהרס או נפגע כולו או חלקו, שלא עקב נזקי
מלחמה או שלא מחמת גורמים טבעיים שאין להתגבר עליהם."

32. בסעיף 46 לחוק העיקרי –
תיקון סעיף 46
(1) בסעיף קטן (ב), במקום "45 (ב)" יבוא "45";
(2) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

- (ג) בעל נכס הפטור ממס לפי כל דין רשאי לשלם מס בשל אותו
הנכס בשיעור שייקבע על ידי שר האוצר ושלא יפחת משליש המס החל
על אותו הנכס, ואם עשה כן במועדו וכהלכתו יהא זכאי לקבלת פיצויים.
- (ד) בעל משק חקלאי ביישוב ספר רשאי לשלם מס על הפצים
שבתוך משקו החקלאי ושאינם נכס, ואם עשה כן במועדו וכהלכתו, יהא
זכאי לקבלת פיצויים; ויראו הפצים כאמור כציוד המשמש במשקו החקלאי."

33. במקום סעיף 47 לחוק העיקרי יבוא:
החלפת סעיף 47
"מנהל מס רכוש
וממונים אזוריים
47. (א) הנהלת עניני מס רכוש וקרן פיצויים תהיה בידי מנהל שיתמנה
על ידי שר האוצר בהודעה שתפורסם ברשומות.
(ב) המנהל רשאי למנות ממונים אזוריים לניהול עניני מס רכוש
וקרן פיצויים באזורים שייקבעו וסמכויותיהם יהיו כשל המנהל למעט
הסמכויות לפי הסעיפים 60, 64 (ב) ו-66, והסמכות להרשות כניסה למקום
מגורים לפי סעיף 48."

34. אחרי סעיף 48 לחוק העיקרי יבוא: הוספת סעיף 48 א
- 48א. שר המשטרה רשאי להסמיך אדם המועסק בביצוע החוק לערוך חקירות או חיפושים לשם מניעת עבירות על חוק זה או לשם גילויין; אדם שהוסמך כאמור יהא רשאי, לפי הענין –
- (1) להשתמש בכל הסמכויות הניתנות לקצין משטרה בדרגת מפקח ומעלה לפי סעיף 2 לפקודת הפרוצידורה הפלילית (עדות) 14, וסעיפים 3 ו-4 לפקודה האמורה יחולו על הודעה שרשם;
- (2) להשתמש בסמכויות שוטר לענין סעיף 17 (א) לפקודת הפרוצידורה הפלילית (מאסר וחיפושים) 15, למעט חפיסת רכוש שאיננו מסמכים.
35. בסעיף 50 (א) לחוק העיקרי, אחרי "כל ידיעה" יבוא "למעט ידיעה בקשר לבעלות במקרקעין". תיקון סעיף 50
36. אחרי סעיף 54 לחוק העיקרי יבוא: הוספת סעיף 54 א
- 54א. לענין מתן פטור או הנחה יראו מקרקעין שהם בבעלותם המשותפת של בני-זוג או שלהם וצאצאיהם, או של אחד מהם וצאצאיו, כאילו היו בבעלותו של אחד מהם, ועל אף האמור בסעיף 31 רשאי המנהל לגבות את המס מאחד מהם; מי שגבו ממנו רשאי להיפרע משותפיו את המס שהיה חל עליהם.
37. בסעיף 55 לחוק העיקרי, אחרי "בנכס שאיננו מלאי" יבוא: "וכן מי שהוסקע ממנו נכס כאמור". תיקון סעיף 55
38. בסעיף 66 לחוק העיקרי, בסופו, יבוא "משקבע המנהל טפסים כאמור, לא ישתמש אדם אלא בהם". תיקון סעיף 66
39. בסעיף 68 לחוק העיקרי – תיקון סעיף 68
- (1) במקום סעיף קטן (ג) יבוא:
- "(ג) השווי השנתי הנקי של בנינים שחל עליהם סעיף 7 והשווי של מקרקעין שחלים עליהם הסעיפים 11, 12 ו-16, שנקבעו לאחרונה על פי פקודת מס הרכוש העירוני, 1940, או פקודת מס הרכוש החקלאי, 1942, יראו אותם כאילו נקבעו בשומה על פי סעיף 19 ביום אחד באפריל 1961; אולם רשאי המנהל לשום אותם על פי סעיף 19 האמור גם לפני תום חמש שנים מאותו יום."
- (2) בסעיף קטן (ה), בסופו, יבוא "ובלבד שלא יגובו כאמור סכומים ששילם לשנות השומה שקדמו לשנת השומה 1956".

14 חוקי אי"י, כרך א', עמ' 439.

15 חוקי אי"י, כרך א', עמ' 431.

40. האמור בסעיף 69 לחוק העיקרי יסומן 70 ולפניו יבוא:

69. רישום שמו של אדם כבעל מקרקעין בכל רשומה שנעשתה או המתנהלת לצרכי חוק זה, וכן תשלום המס החל על גכס כאמור ששולם על ידי אדם, לא יפגעו בזכויות המדינה ולא ישמשו ראיה לזכויות אותו אדם כלפי המדינה בגכס האמור.

רישום ותשלום
מס אינם ראיה
בגד המדינה

41. תחילתם של סעיפים 1 (1) (5) ו- (6) 3 (1) ו- (3), 7, 10, 11, 12 (1), 24, 25, 27, 31 (2), תחילה 39, 40. היא משנת המס 1961 ואילך.

פנחס ספיר
שר האוצר

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

